

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 האמצעי המקשר ומחבר בין האדם לאלוקות שְׁזוּרָה מִתְרַנֵּג נִמְיוֹן,
 2 כנגד תר"ג המצוות (כפי שיבואר להלן) וְכִדְאִיתָא מובא בַּסֵּפֶר שֶׁל
 3 בִּינוּנִים ספר התניא הנקרא "ספר של בינונים" כי הוא עוסק בעבודת ה'
 4 של ה"בינוני" שאינו צדיק ואינו רשע פָּרַק נָא, דִּהְנִשְׁמָה פְּלוּלָה
 5 מִתְרַנֵּג כַּחוֹת, ובלשון ספר
 6 התניא שם: "שתי"ג מיני כוחות
 7 וחיות כלולים בה במהותה ועצמותה
 8 לצאת אל הפועל והגילוי מההעלם,
 9 להחיות רמ"ח אברין ושס"ה גידין
 10 שבגוף על-ידי התלבשותם בנפש
 11 החיונית שיש לה גם כן רמ"ח ושס"ה
 12 כוחות הללו".
 13 וְטַעַם הַדְּבָר הוּא, הסיבה לכך
 14 שכוחות הנפש הם במספר תר"ג היא
 15 דְאִמְרוּ רַז"ל (סְנֵהֲדְרִין פָּרַק
 16 ד מִשְׁנָה ה) "חַיִּב אָדָם לומר
 17 בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם",
 18 דְעוֹלָם הוּא מְלֻשׁוֹן הָעֵלֶם,
 19 ולפי זה יש לפרש את המשנה דָּקַל
 20 אָחַד וְאָחַד חַיִּב לומר דִּהְעֵלֶם
 21 ("עולם") וְצִמְצוּם הָרִאשׁוֹן כדי
 22 שמהאור האלוקי האינסופי והבלתי
 23 מוגבל יתהוו עולמות ונבראים
 24 מוגבלים, הקדוש-ברוך-הוא עשה
 25 באור האין-סוף שורה של צמצומים
 26 שמעלימים את האור, כך שרק הארה
 27 מועטת ממנו תתגלה ותרד להיות את
 28 הנבראים. ותחילת הצמצומים היא
 29 בצמצום הראשון שבו הקדוש-ברוך
 30 הוא סילק את אורו הגדול הצידה,
 31 כביכול, כדי שתהיה אפשרות ונתינת
 32 מקום לעולמות. והאדם חייב לידע
 33 ולומר לעצמו שהעולם והצמצום
 34 נִבְרָא בְּשִׁבְלֵי, כמשימה לכל אחד
 35 ואחד בְּכַדִּי לְכַרְרוֹ וּלְזַכְּכוֹ,
 36 וְהָאָדָם הוּא בְּצִיּוֹר כַּדְמוּת
 37 ובתבנית רמ"ח אַבְרִים וְשִׁסָּה
 38 גִּידִים שֶׁהֵם בְּמִסְפַּר תְּרַנֵּי"ג, דְּלָכֵן כיוון שמשימת כירור העולם
 39 מוטלת על האדם כֹּל הַמְדַרְגּוֹת בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת של האור האלוקי
 40 מדרגה לדרגה הֵם בְּמִסְפַּר הֶזְהָ, ובעצם כל דרגה מתחלקת לתרי"ג
 41 בחינות וְלָכֵן הֵנָּה גַם בְּהַנְשָׁמָה עצמה שעליה מוטל לעסוק בכירור
 42 הָרִי יֵשׁ גַּם כֵּן תְּרַנֵּי"ג כַּחוֹת, שֶׁבָּהֶם תְּלוּיִים הַתְּרַנֵּי"ג מְצוּוֹת,
 43 וְהַכֹּהֵל זֶה דִּנְשָׁמָה הָרִי מִתְקַשֵּׁר בְּאַלְקוֹת, וְכִמוֹ הַכֹּהֵל
 44 שְׂרָאשׁוֹ אָחַד קָשׁוֹר לְמַעְלָה, וְרִאשׁוֹ הַשְּׁנַי קָשׁוֹר לְמַטָּה,
 45 כאשר קצה אחד של החבל קשור למעלה וקצהו השני קשור למטה הָרִי עַל
 46 יָדֵי זֶה נַעֲשֶׂה הַהֲתַקְשָׁרוֹת בין ה"מעלה" וה"מטה" לְהִיּוֹת
- לְאַחֲדִים, להפוך לדבר אחד למרות שעדיין נשאר מרחק גדול ביניהם שזה
 למעלה וזה למטה הֵנָּה כִּמוֹ כֵּן הוּא גַם כֵּן בְּהַכֹּהֵל דִּנְשָׁמָה, גם
 הנשמה נמשלה לחבל המקשר ומחבר שְׂרָאשׁוֹ הָאָחַד קָשׁוֹר לְמַעְלָה
 באלוקות, וְהוּא הַתְּקַשָּׁרוֹת אוֹת ה' תַּתְּאָה שם הו"י מורכב מארבעת
 האותיות יר"ד, ה"א, ה"א, והאות
 ה"א הראשונה נקראת ה' עילאה"
 (עליונה) והאות ה"א האחרונה נקראת
 ה' תתאה" (תחתונה) והקשר של
 הנשמה באלוקות פירושו שהאות ה'
 תתאה קשורה ומחוברת בְּהַג'
 אוֹתוֹת יְהו"ו, שלמעלה ממנה
 בדרגה וְרִאשׁוֹ אָחַד הַקֶּצֶה הַשְּׁנַי
 של 'חבל' הנשמה קָשׁוֹר לְמַטָּה,
 והוא בְּהֶאֱרַת הַנְּשָׁמָה
 הַמְתַּלְבֶּשֶׁת בְּגוֹף הָאָדָם
 לְהַחְיּוֹתוֹ, כמבואר בחסידות שגם
 לאחר ירידת הנשמה למטה להתלבש
 בגוף, חלק פנימי ועצמי של הנשמה
 נשאר למעלה ורק הארה מועטת ממנה
 מלוכשת בתוך הגוף הנשמי.
 וְזֶהוּ "עֵקֶב חֶבֶל נִחְלָתוֹ",
 דָּגַם בְּמַדְרַגּוֹת הַנְּמוּכּוֹת של בני
 ישראל שֶׁהֵם בְּכַחֲנֵת עֲקָבִים
 שנמשלו לעקב שברגל שהוא החלק
 התחתון ביותר של גוף האדם, הֵנָּה
 עַל יְדֵי חֶבֶל דִּנְשָׁמָה הָרִי הֵם
 גם היהודים הללו קְשׁוּרִים
 ומחוכרים ומאודים בְּהַעֲצָמוֹת,
 בעצמותו ומהותו של הקדוש-ברוך-
 הוא וְכַבֵּיכּוֹל שֶׁהֵם (נְשָׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל) נִחְלָתוֹ החלק והירושה
 שֶׁל מַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה עַל יְדֵי
 החיבור של הנשמה הֵם קְשׁוּרִים
 באלוקות בְּתַכְלִית הַהֲתַקְשָׁרוֹת
 תמיד, ככל מצב, גם אם הנפש
 הבהמית והקליפות מעלימים ומסתירים
 על ההרגש ועל המידות של הנפש
 האלוקות, כמבואר לעיל. ומעתה, לאחר שהוסבר כי על עצם הנשמה אין
 העלם והסתר בשום מצב ומצד שני על הרגש ועל המידות יכול להיות הסתר
 בגלל ה"רוח שטות" מובן מדוע האדם לעולם לא יעבור עבירה שבה הוא
 יודע בכירור שהוא נפדר ומנתק מאלוקות ועם זאת לגבי עבירות אחרות
 יתכן שה"רוח שטות" כן תכסה על האמת: וְהֵנָּה עֲנֵיִן הַכַּפְּיָרָה
 רַחֲמָנָא-לְצַלְן או עֲבָרָה שְׁהִיא בְּכַרַת חֲסִי-וְשְׁלוֹם, הֲלֹא הֵם
 נוֹגְעִים לְעַצְמָם הַהֲתַקְשָׁרוֹת של הנשמה באלוקות, הֵינּוּ בְּכַלְלוֹת
 הַהֲתַקְשָׁרוֹת ולא רק בפרט כזה או אחר, שֶׁהֵם עַצְמָם הַנְּשָׁמָה וְעַצְמָם
 הַנְּפֵשׁ, שבהם היא "עצם ההתקשרות" וְעַל-דֶּרֶךְ דְּכַתִּיב "כִּי